

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרִשְׁתֵּי חֵקֶת (בְּחוֹז"ל קוֹרָח) ב' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמוּז א' תַּמוּז, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִשׁ"י

מִשָּׁה וְאַהֲרֹן הָיוּ בְּסַלַע עַל מַנַּת שֵׁיִצְאוּ מִיָּם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. ה' אָמַר לָהֶם שֶׁבְּגִלְלַת זֶה הֵם יִצְטָרְכוּ לַהֲשֹׂא בַמִּדְבָּר וְלֹא יִזְכּוּ לַהֲכַנֵּס לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל.

לְמִרוֹת שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא בִקְשׂוּ מִיָּם בְּאִפְסוֹן מִכְבֵּד אַחֲרֵי פְטִירַת מְרִים, ה' רָצָה בְּכָל אִפְסוֹן לָתֵת לָהֶם מִיָּם. ה' אָמַר לְמִשָּׁה רַבְּנוּ לִקְחַת אֶת הַמַּטֵּה שְׁלוֹ וּלְכַנֵּס אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת. עָלֶיךָ לְדַבֵּר אֶל הַסַּלַע שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצְאוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּאֶרֶץ שֶׁל מְרִים. כִּי שׁוּב יֵצְאוּ מִמֶּנָּה מִיָּם, בְּזָכוֹת מִשָּׁה. מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּנִסּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד. זֶה הָיָה נִס שְׁכָלָם יָכְלוּ לְרֹאוֹת בְּאֶחָד.

אוּלָּם נּוֹצְרָה בְּעִיָּה- הֵם לֹא יָכְלוּ לְמַצּוֹא אֶת הַסַּלַע מִמֶּנּוּ נִבְעָה בְּאֶרֶץ שֶׁל מְרִים. הַסַּלַע הִתְעַרְבַּב עִם סַלְעִים אַחֲרֵים. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ: "לֹא אִכְפַּת לָנוּ מֵאִיזָה סַלַע תּוֹצִיאוּ אֶת הַמַּיִם", אֲבָל מִשָּׁה כָּעַס עֲלֵיהֶם "הֵאֵם אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי יְכוּלִים לְקַבֵּל מִיָּם מִסַּלַע שֶׁה' לֹא אָמַר שֶׁנִּקְבַּל מִמֶּנּוּ מִיָּם?" כִּדִּי לְהוֹכִיחַ לָהֶם, הוּא דָּבַר לְאַחַד הַסַּלְעִים כְּמוֹ שֶׁה' צִוָּה, וְהַסַּלַע לֹא הוֹצִיא טַפַּת מִיָּם, כִּיִּן שְׁלֹא הָיָה הַסַּלַע הַנִּכְוֵן. מִשָּׁה וְאַהֲרֹן חָשְׁבוּ שְׂאוּלֵי הֵם צְרִיכִים לְהַכּוֹת אוֹתוֹ, הָיִיתָ וּבִפְעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהִיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵר בַּמִּדְבָּר, הִיא נִבְעָה מִסַּלַע שֶׁמִּשָּׁה רַבְּנוּ הִכָּה בּוּ.

בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִית מִשָּׁה הִכָּה אֶת הַסַּלַע הַנִּכְוֵן בְּמִקּוֹם הַסַּלַע אֲלֵיו דָּבַר קוֹדֵם. אוּלָּם הָיִיתָ וְהָיָה אָמור לְדַבֵּר לְסַלַע, יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ רַק מַעַט מִיָּם. לָכֵן מִשָּׁה הִכָּה בּוּ שׁוּב וְהַמַּיִם הִחֲלוּ לְזָרוּם. עֲכָשׁוּ הָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּם לְשִׁתִּיָּה לְעַצְמָם וּלְבָהֱמוֹת. הַבְּאֵר הַזֶּה נֹוֹתְרָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד לְפְטִירַת מִשָּׁה רַבְּנוּ.

ה' כָּעַס עַל מִשָּׁה וְאַהֲרֹן, בְּגִלְלַת שֶׁהֵם יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה ה' גְּדוּל. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלָם יָכְלוּ לְרֹאוֹת כִּיִּצְד אֲפִילוֹ סַלַע שׁוֹמֵעַ לָהּ. אֲבָל הָיִיתָ שֶׁמִּשָּׁה לֹא דָּבַר אֶל הַסַּלַע, ה' יִצְטָרְךָ לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ. וְכַעַת נִקְאָסָר עַל מִשָּׁה לְהַכְנִס לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. אֲפִילוֹ אִם יִתְפַּלֵּל ה' לֹא יִשְׁנָה אֶת הַחֲלֻטָּתוֹ.

המים האלו נקראו "מי מריבה". היות ובני ישראל רבו עם ה'. ה' העניש את בני ישראל על כך שהפסידו את אדמת עמון מואב ואדום בעת, הם יצטרכו לחכות עד לביאת המשיח כדי לרשת אותם. חסידות מסבירה שההכאה על הסלע לא היתה הסבה העקרית בגללה משה לא נכנס לארץ ישראל, זה היה מעין תרוץ.

הסבה העקרית היא בגלל שמשה רבנו היה המנהיג של בני ישראל במדבר. אפילו שמשה רבנו היה מוכן להכניס לארץ ישראל, היות והעם שלו נשאר במדבר, ה' רצה שהוא ישאר אתם עד לזמן הגאולה, כאשר משה רבנו יביא את כל בני ישראל יחד אתו לארץ ישראל.

תהלים / יום א' לחדש פרקים א'-ט'

היום הוא היום השני של ראש חודש תמוז, מתחילים שוב את התהלים מחדש ונסים אותו בסוף החדש. בפרק ה' ישנו פסוק "כי לא א-ל חפץ רשע אתה, לא יגרף רע". ה' אתה לא רוצה רע, והרע לא "גר" אתה. על מה מדבר?

חסידות מסבירה שהפסוק הזה מדבר על עולם האצילות. העולם הרוחני הגבוה ביותר שבו ה' כמעט ואינו מסתתר. שם, אין כל אפשרות שיהיה רע. כאשר מרגישים עד כמה ה' גדול, אין אפשרות לעשות שום דבר נגדו! אבל כדי לעשות את העולם הגשמי, ה' היה צריך לצמצם את עצמו כל כך, כדי שלא נרגיש אותו. לכן יתכן מצב של רע בעולם, ורשעים שאינם חוששים מה'.

רוב הנשמות צריכות לרדת דרך הדרגות הרוחניות בהם ה' מסתתר יותר ויותר, עד שהנשמות שלנו לא יכולות עוד לחוש את ה' כיון שהוא מסתתר. (כפי שלומדים בתניא) אבל נשמות הצדיקים, כמו הרבי, באות הישר מעולם האצילות לתוך עולמנו. הנשמות שלהם עדין יכולות לחוש את ה' בעצמה, אפילו כאשר הוא מסתתר.

ה' פזר את הנשמות מעולם האצילות ושלח אותן לעולם בזמנים שונים, היות והן לא משפעות מהרע של העולם הן יכולות לראות בודאות מה הדרך הנכונה להתנהג ולהראות לנו כיצד ה' רוצה שאנחנו נתנהג.

תניא / שער היחוד והאמונה פרק י' (א' תמוז שנה פשוטה)

איננו יכולים להבין איה ה' אחד למרות שיש לו כל מיני מדות (ספירות) המוח שלנו פשוט לא מסוגל להבין זאת.

ועם כל זה ה' נתן רשות יחד עם רוח הקדש למקובלים (אנשים המלמדים קבלה) ללמד על הספירות ולהמשיך להם משל.

המשל שהמשיכו איננו מהנשמה שלנו אלא משהו אחר שה' יצר : אור.

הם קראו לספרות "אורות" והמשיכו משל מהאור של השמש שיש לו קרני שמש וזו שמש. הדרך עוזר להבין את אחדות ה' עם הספירות ולו במעט.

קרני השמש נמצאות גם בתוך השמש, אולם כאשר הן בשמש, אין להם שם, הם פשוט חלק מהשמש. כן הדרך עם הספירות. כאשר הן מאירות עלינו אנו מכנים אותם בשמות שונים אולם האמת היא שהם אחד עם ה' כמו שקרני השמש הן חלק מהשמש.

היום לומדים על מסירות נפש לה זקוק אדם שלומד תורה.

אתם חושבים שקל ללמוד בישיבה?

אדם שיש לו תפקיד ללמוד תורה (בן תורה) צריך ללמוד תורה כל הזמן ורוצה ללמוד תורה כל הזמן. אם הוא רוצה במקום זה לאכול גלידה, הוא לא יוכל ללמוד תורה עם החיות המתאימה.

בן תורה לא יכול להרשות לעצמו להתלהב מגשמיית אם הוא רוצה שיהיה לו את הטעם (הגישמאק) בלמוד התורה.

זו מסירות נפש אמיתית לחיות כך!

ספר המצות / מצות עשה קע"א

בספר המצוות לומדים מצות עשה קע"א המצוה לתת מחצית השקל מדי שנה עבור בית המקדש. בעזרת ה' נשוב לקיים מצוה זו באשר משיח יבוא.

רמב"ם / הלכות שקלים פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים הלכות רבות על מחצית השקל. להלן כמה מהן:

בראש חדש אדר היו מתחילים להזכיר לאנשים להביא מחצית השקל.

היו להם שתי קפות מיחדות שהיו משמשות לכך, אחת מהן בצורה של שופר!

כך היה קל לאנשים לתת את הכסף אבל לא היה קל להוציא.

כל אדם היה צריך לתת מחצית השקל, אפילו מי שהוא עני מרוד

הכסף ממחצית השקל שמש לקניית קרבנות.

ובעצם הסבה שמכריזים על מחצית השקל בחדש אדר, לפני פורים היא כדי לזכור איך זה היה נעשה בזמן בית המקדש. אנו מקוים שבשנה זו נוכל לקיים זאת בבית המקדש עם משיח צדקנו.

זרכי החסידות / הכנה לג' תמוז

משה רבנו רצה מאד שגופו הקדוש יכנס לארץ ישראל עד ביאת המשיח. אבל ה' אמר לו שאיננו רוצה זאת, משה צריך להשאר עם בני ישראל במקום שבו הנהיג אותם והיה הרבי שלהם. למרות שזה היה טוב יותר עבור משה רבנו להיות בארץ ישראל, היה חשוב יותר עבורו להיות באותו מקום כמו עמו.

הרבי אומר שכן הדבר גם עם הרביים. הדבר הטוב ביותר לאדם הוא שהגוף יהיה בארץ ישראל עד ביאת המשיח, אבל להיות וכל החיים של הרבי הם כדי לעזור לחסידים, הגוף הקדוש שלו נשאר באותו מקום בו היה רבי. כך חסידים יכולים לקבל כח עד שיתקבצו כלם יחד לירושלים בביאת המשיח.

לכן האהל של הרבי נמצא בניו יורק, ולא בארץ ישראל. זו גם הסבה מדוע חשוב כל כך ללכת לאהל, בגלל שזו הסבה שהרבי נשאר שם, כדי שנוכל ללכת לאהל ולשאב כח. עם הכחות האלה נהיה מוכנים ללכת עם הרבי לגאולה השלמה, יהי רצון שתהיה תכף ומיד ממש.

(ראה שיחת י' שבט ה'תשי"ד)